

Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 d'octubre del 2008 ha aprovat l'adhesió del següent:

Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005

El millor de ser esportista és superar-se davant del repte, oferir el millor de si en qualsevol circumstància i gaudir del procés. Es tracta de l'esperit de l'esport, el cos i la ment humans i és el que s'anomena "l'esperit esportiu". Es caracteritza per la salut, el joc net, l'honestedat, el respecte per un mateix i pels altres, el valor i la dedicació.

El dopatge en l'esport és l'antítesi absoluta de l'esperit esportiu. El dopatge destrueix tot el que l'esport té de bo i noble. El dopatge posa en perill la salut i el benestar dels esportistes i erosiona la confiança del públic. A més d'arriscar-se a patir greus conseqüències per a la salut, els esportistes que donen positiu per dopatge arruïnen el seu bon nom i la seva reputació.

La Unesco, conscient de la seva responsabilitat en la lluita contra el dopatge i, en particular, en la garantia del bon desenvolupament de totes les manifestacions esportives, sobre el principi del joc net, així com de la protecció de la salut dels qui hi participen, va obrir a la signatura el 19 d'octubre del 2005 el Conveni internacional contra el dopatge en l'esport per prosseguir i reforçar la cooperació entre els països amb l'objectiu de reduir i, en un termini de temps determinat, eliminar el dopatge en l'esport tenint present els valors ètics i els mitjans continguts en aquest Conveni.

El Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, actualment l'instrument de referència en la lluita contra el dopatge, contribueix a les finalitats pròpies de la Unesco, consistents en la realització d'una unió més estreta per promoure els ideals i els principis que conformen el patrimoni comú dels estats

i en favor del progrés econòmic i social, mitjançant la creació d'instruments jurídics internacionals de caire vinculant.

El Conveni no es limita als controls i a les sancions, sinó que incita els estats part "a sostenir, concebre o dur a terme programes didàctics i campanyes informatives de la lluita contra el dopatge", per sensibilitzar el públic davant els efectes negatius del dopatge sobre la salut i els valors ètics de l'esport, i informar-lo sobre els drets i les responsabilitats dels esportistes i els procediments de controls.

El Conveni també fomenta "la participació activa dels esportistes i del personal de suport en tots els aspectes de la lluita contra el dopatge". Pel que fa als controls i les sancions, aquest Conveni preveu que tots els esportistes del món han de ser sotmesos a les mateixes normes, han de ser periòdicament controlats i han de patir les mateixes conseqüències en cas d'infracció. Els estats part es comprometen a adoptar mesures que s'ajustin als principis enunciats en el Codi mundial antidopatge de l'Agència Mundial Antidopatge (AMA), que es va adoptar en la Conferència mundial antidopatge a Copenhaguen l'any 2003.

El Codi i les normes internacionals, relatius als aspectes tècnics i operatius (prohibicions, excepcions concedides per a un ús terapèutic, laboratoris) agrupen les normes i els procediments universals en relació amb tots els aspectes principals del control del dopatge. L'article 34 del Conveni preveu un procediment específic que permet un mecanisme àgil per aprovar les llistes de prohibicions i de normes per autoritzar-ne l'ús amb finalitats terapèutiques, tal com les estableix i actualitza regularment l'AMA.

Aquestes dues llistes constitueixen els annexos I i II del Conveni i segons el que disposa l'article 4 en són part íntegra, mentre que el Codi mundial antidopatge i els apèndixs 2 i 3 es reproduïxen a títol informatiu i per tant no són jurídicament vinculants encara que els estats es comprometen a adoptar mesures apropiades per aplicar-los.

Mitjançant l'adhesió al Conveni, Andorra s'obliga a adoptar normes per limitar l'accés o l'ús d'agents i mètodes de

dopatge prohibits i a donar suport a les organitzacions esportives en la lluita contra el dopatge, alhora que se suma a 86 estats que ja en són part, amb els quals haurà d'establir mecanismes de cooperació internacional i de comunicació.

Conscients que l'esport ha de desenvolupar un paper important en la protecció de la salut, en l'educació moral i física i en la promoció de la comprensió internacional, el Principat d'Andorra ja va ratificar, el 19 de setembre del 2006, el Conveni contra el dopatge del Consell d'Europa;

Atents al fet que l'ús cada vegada més difós de productes i mètodes de dopatge entre els esportistes posa en perill els principis ètics i els valors educatius consagrats en la Carta olímpica, la Carta internacional de l'educació física i de l'esport de la Unesco i les recomanacions R (92) 13 REV i R (92) 14 REV del Comitè de Ministres del Consell d'Europa sobre la Carta europea de l'esport revisada i sobre el Codi d'ètica esportiva revisat respectivament;

Tenint en compte que a la Conferència Mundial Antidopatge que va tenir lloc a Madrid del 15 al 17 de novembre del 2007 es va adoptar una resolució que instava els Governos a adoptar el Conveni internacional contra el dopatge en l'esport abans de l'1 de gener del 2009;

Reconeixent que els poders públics i les organitzacions esportives han de col·laborar en tots els nivells adequats, i havent resolt de prosseguir i reforçar la cooperació entre els països amb l'objectiu de reduir i, en un termini de temps determinat, eliminar el dopatge en l'esport tenint present els valors ètics i els mitjans continguts en aquest document;

S'aprova:

L'adhesió al Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005.

El Ministeri d'Affers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor del Conveni per a Andorra.

Casa de la Vall, 30 d'octubre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa

Copríncep d'Andorra

Conveni internacional contra el dopatge en l'esport

París, 19 d'octubre del 2005

La Conferència General de l'Organització de les Nacions Unides per l'Educació, la Ciència i la Cultura, d'ara endavant denominada la *Unesco*, en la 33a reunió, que va tenir lloc a París, del 3 al 21 d'octubre del 2005;

Considerant que l'objectiu de la Unesco és contribuir a la pau i la seguretat a través de la promoció de la col·laboració entre les nacions mitjançant l'educació, la ciència i la cultura;

Referint-se als instruments internacionals existents relacionats amb els drets humans;

Considerant la resolució 58/5 aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el dia 3 de novembre del 2003, sobre l'esport com a mitjà per promoure l'educació, la salut, el desenvolupament i la pau, en particular l'apartat 7;

Conscient que l'esport ha de desenvolupar un paper important en la protecció de la salut, en l'educació moral, cultural i física, i en la promoció de la comprensió internacional i la pau;

Observant la necessitat d'incitar i coordinar la cooperació internacional amb vista a l'eliminació del dopatge en l'esport;

Preocupada per la utilització de substàncies dopants en les activitats esportives i per les conseqüències conseqüents per a la salut dels esportistes, el principi del joc net (*fair play*), l'eliminació de frau i el futur de l'esport;

Conscient que el dopatge és una amenaça per als principis ètics i els valors educatius consagrats en la Carta internacional de l'educació física i l'esport de la Unesco i en la Carta olímpica;

Recordant que el Conveni contra el dopatge i el Protocol addicional aprovats en el marc del Consell d'Europa són els instruments de dret internacional públic que han estat la font de les polítiques nacionals de lluita contra el dopatge i de la cooperació intergovernamental en la matèria;

Recordant les recomanacions sobre el dopatge adoptades en la segona, tercera i quarta Conferència internacional de ministres i alts funcionaris encarregats de l'educació física i de l'esport, organitzades per la Unesco a Moscou (1988), Punta de l'Est (1999) i Atenes (2004), respectivament, així com la resolució 32 C/9 aprovada a la 32a reunió (2003) de la Conferència General de la Unesco;

Tenint presents el Codi mundial antidopatge adoptat per l'Agència Mundial Antidopatge a la Conferència mundial sobre el dopatge en l'esport a Copenhaguen, el 5 de març del 2003, i la Declaració de Copenhaguen contra el dopatge en l'esport;

Conscient també de la influència que els esportistes d'alt nivell exerceixen entre els joves;

Tenint present la necessitat permanent d'efectuar i promoure investigacions amb vista a millorar la detecció del dopatge i entendre els factors que en determinen la utilització, perquè les estratègies de prevenció siguin més eficaces;

Tenint també present la importància de l'educació permanent dels esportistes, del personal de suport als esportistes i de la societat en general en la prevenció del dopatge;

Conscient de la necessitat de donar als estats part els mitjans més importants per posar en pràctica programes de lluita contra el dopatge;

Conscient que les autoritats públiques i les organitzacions esportives tenen obligacions complementàries en la prevenció i la lluita contra el dopatge en l'esport i, en particular, en la implicació

pel bon desenvolupament dels esdeveniments esportius, sobre la base del principi del joc net (*fair play*), i en la protecció de la salut dels que hi participen,

Reconeixent que les autoritats públiques i les organitzacions esportives han d'obrar conjuntament per assolir aquests objectius, en tots els àmbits apropiats, amb la independència i la transparència degudes;

Decidida a continuar cooperant i a reforçar la cooperació amb vista a eliminar el dopatge en l'esport;

Reconeixent que l'eliminació del dopatge en l'esport depèn en part d'una harmonització progressiva de les normes i pràctiques antidopatge en l'esport i de la cooperació nacional i mundial;

Aprova el 19 d'octubre del 2005 aquest Conveni.

I. Abast

Article 1

Finalitat del Conveni

La finalitat d'aquest Conveni, en el marc de l'estratègia i el programa d'activitats de la Unesco en l'àmbit de l'educació física i l'esport, és promoure la prevenció del dopatge en l'esport i la lluita contra aquest fenomen, amb l'objectiu que s'elimini.

Article 2

Definicions

Les definicions s'han d'entendre en el context del Codi mundial antidopatge. No obstant això, en cas de conflicte, prevaldran les disposicions del Conveni.

Segons aquest Conveni:

1. Per *laboratoris acreditats encarregats del control del dopatge* s'entén els laboratoris acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge.

2. Per *organització antidopatge* s'entén una entitat encarregada d'adoptar normes que s'han de seguir per iniciar, aplicar o fer complir qualsevol part del procés de control del dopatge. Això inclou, per exemple, el Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Paralímpic Internacional, altres organitzacions encarregades de grans esdeveniments es-

portius que fan controls en aquestes ocasions, l'Agència Mundial Antidopatge, les federacions internacionals i les organitzacions nacionals antidopatge.

3. Per *infracció de les normes antidopatge* en l'esport s'entén una o diverses de les infraccions següents:

- a) la presència d'una substància prohibida, dels seus metabòlits o dels seus marcadors en el cos d'un esportista;
- b) l'ús o temptativa d'ús d'una substància o mètode prohibit;
- c) el fet de negar-se o abstenir-se de sotmetre's, sense justificació vàlida, a una recollida de mostres o evitar-la de qualsevol altra forma després d'una notificació feta d'acord amb les normes antidopatge en vigor;
- d) la vulneració dels requisits pel que fa a la disponibilitat de l'esportista per efectuar controls fora de la competició, incloent-hi el fet de no proporcionar informació sobre el seu parador, així com no presentar-se per sotmetre's a controls que es considerin regulats per normes raonables;
- e) la falsificació o temptativa de falsificació de qualsevol element del procés de control del dopatge;
- f) la possessió de substàncies o mètodes prohibits;
- g) el tràfic de qualsevol substància o mètode prohibit;
- h) l'administració o temptativa d'administració d'una substància o mètode prohibit a un esportista, o l'assistència, la incitació, la contribució, la instigació, l'encobriment o qualsevol altre tipus de complicitat que comporti una infracció o una temptativa d'infracció de les normes antidopatge.

4. Per *esportista* s'entén, segons el control del dopatge, qualsevol persona que practiqui una activitat esportiva en l'àmbit internacional o nacional, tal com ho defineix l'organització nacional antidopatge concernida i ho accepten els estats part, i qualsevol altra persona que practiqui un esport o participi en una manifestació esportiva en un nivell inferior acceptat pels estats part. Segons l'ensenyament i la formació, un esportista és qualsevol persona que practiqui un es-

port sota l'autoritat d'una organització esportiva.

5. Per *personal de suport als esportistes* s'entén qualsevol entrenador, terapeuta, director esportiu, agent, personal de l'equip, oficial, personal mèdic o paramèdic que treballi amb esportistes o tracti esportistes que participin en competicions esportives o s'hi preparin.

6. Per *Codi* s'entén el Codi mundial antidopatge adoptat per l'Agència Mundial Antidopatge el 5 de març del 2003 a Copenhaguen i que figura en l'apèndix 1 d'aquest Conveni.

7. Per *competició* s'entén una prova, un partit o una única partida, o un certamen esportiu concret.

8. Per *control del dopatge* s'entén el procés que inclou la planificació de la distribució dels controls, la recollida de les mostres i el seu manteniment, l'anàlisi al laboratori, la gestió dels resultats, les vistes i les apel·lacions.

9. Per *dopatge en l'esport* s'entén qualsevol infracció de les normes antidopatge.

10. Per *equips de control del dopatge degudament autoritzats* s'entén els equips de control del dopatge que treballen sota l'autoritat d'una organització antidopatge nacional o internacional.

11. Per diferenciar els controls efectuats durant la competició dels de fora de competició, i llevat que hi hagi una disposició contrària a aquest efecte en els reglaments de la Federació Internacional o de l'organització antidopatge concernida, per control *durant la competició* s'entén un control al qual s'ha de sotmetre un esportista designat a aquest efecte en el marc d'una competició concreta.

12. Per *normes internacionals per als laboratoris* s'entén les normes que figuren en l'apèndix 2 d'aquest Conveni.

13. Per *normes internacionals de control* s'entén les normes que figuren en l'apèndix 3 d'aquest Conveni.

14. Per *control imprevist* s'entén el control del dopatge que es produeix sense avís previ a l'esportista i en el decurs del qual l'esportista està contínuament acompanyat des del moment de la

notificació fins que proporciona la mostra.

15. Per *moviment olímpic* s'entén qualsevol moviment que accepti regir-se per la Carta olímpica i que reconegui l'autoritat del Comitè Olímpic Internacional, és a dir: les federacions internacionals dels esports presents al programa dels Jocs Olímpics; els Comitès Olímpics Nacionals, els Comitès Organitzadors dels Jocs Olímpics, els esportistes, els jutges, els àrbitres, les associacions i els clubs, així com totes les organitzacions i institucions reconegudes pel Comitè Olímpic Internacional.

16. Per control del dopatge fora de *competició* s'entén qualsevol control del dopatge que no s'efectuï en el marc d'una competició.

17. Per *Llista de prohibicions* s'entén la llista que figura en l'annex I d'aquest Conveni i en la qual s'enumeren les substàncies i mètodes prohibits.

18. Per *mètode prohibit* s'entén qualsevol mètode que es defineix com a tal a la Llista de prohibicions que figura en l'annex I d'aquest Conveni.

19. Per *substància prohibida* s'entén qualsevol substància que es defineix com a tal a la Llista de prohibicions que figura en l'annex 1 d'aquest Conveni.

20. Per *organització esportiva* s'entén qualsevol organització encarregada d'una manifestació esportiva en una o diverses disciplines.

21. Pel que fa a les normes per a l'*autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques*, són les que figuren en l'annex II d'aquest Conveni.

22. Per *control* s'entén la part del procés global de control del dopatge que comprèn la planificació de la distribució dels controls, la recollida de les mostres, la manipulació de les mostres i el seu transport al laboratori.

23. Per *exempció* per a l'ús amb finalitats terapèutiques s'entén la que es concedeix d'acord amb les normes per autoritzar-ne l'ús amb finalitats terapèutiques.

24. Per *ús* s'entén l'aplicació, la ingestió, la injecció o el consum per qualsevol

altre mitjà d'una substància o mètode prohibit.

25. Per Agència Mundial Antidopatge (AMA) s'entén la fundació de dret suís que té aquest nom, creada el 10 de novembre de 1999.

Article 3

Mitjans encaminats a assolir la finalitat d'aquest Conveni

Per complir els objectius d'aquest Conveni, els estats part es comprometen a:

- a) adoptar mesures apropiades, a escala nacional i internacional, d'acord amb els principis enunciats en el Codi;
- b) fomentar qualsevol tipus de cooperació internacional encaminada a la protecció dels esportistes, l'ètica en l'esport i la difusió dels resultats de la investigació;
- c) promoure la cooperació internacional entre els estats part i les principals organitzacions encarregades de la lluita contra el dopatge en l'esport, en particular l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 4

Relació entre el Conveni i el Codi

1. A fi de coordinar, a escala nacional i internacional, les activitats de lluita contra el dopatge en l'esport, els estats part es comprometen a respectar els principis enunciats en el Codi com a base de les mesures establertes a l'article 5 d'aquest Conveni. Res en aquest Conveni no és obstacle perquè els estats part adoptin altres mesures addicionals que puguin complementar les del Codi.

2. El Codi i la versió més actualitzada dels apèndixs 2 i 3 es reproduïxen a títol informatiu i no formen part integrant d'aquest Conveni. Els apèndixs com a tal no creen cap obligació vinculant en dret internacional per als estats part.

3. Els annexos formen part integrant d'aquest Conveni.

Article 5

Mesures encaminades a assolir els objectius del Conveni

Cada estat part es compromet a adoptar les mesures apropiades de conformi-

tat amb les obligacions que dimanen d'aquest Conveni. Les mesures esmentades poden incloure lleis, reglaments, polítiques o disposicions administratives.

Article 6

Relació amb altres instruments internacionals

Aquest Conveni no modifica els drets ni les obligacions dels estats part que dimanin d'altres acords prèviament adoptats i compatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni. Això no compromet el benefici per part d'altres estats part dels drets que aquest Conveni els concedeix, ni el compliment de les obligacions que aquest Conveni els imposa.

II. Lluita contra el dopatge a escala nacional

Article 7

Coordinació a nivell nacional

Els estats part han de vetllar per l'aplicació d'aquest Conveni, en particular mitjançant mesures de coordinació a escala nacional. Els estats part poden, per complir amb les seves obligacions d'acord amb aquest Conveni, actuar mitjançant organitzacions antidopatge, autoritats o organitzacions esportives.

Article 8

Restringir la disponibilitat i la utilització en l'esport de substàncies i mètodes prohibits

1. Els estats part adopten, si escau, mesures per restringir la disponibilitat de substàncies i mètodes prohibits, a fi que els esportistes en limitin la utilització en l'esport, llevat dels casos d'exempció per a l'ús amb finalitats terapèutiques. En particular han de lluitar contra el tràfic destinat als esportistes i, amb aquesta finalitat, controlar la producció, la circulació, la importació, la distribució i la venda d'aquestes substàncies i mètodes.

2. Els estats part adopten, o insten a adoptar, si escau, a les entitats competents de la seva jurisdicció, mesures encaminades a prevenir o restringir que els esportistes utilitzin o posseeixin substàncies i mètodes prohibits en l'esport, llevat que es tracti d'una exempció per a l'ús amb finalitats terapèutiques.

3. Cap mesura adoptada en compliment d'aquest Conveni no restringirà la

disponibilitat per a usos legítims de substàncies i mètodes que d'una altra manera estarien prohibits o limitats en l'àmbit de l'esport.

Article 9

Mesures contra el personal de suport als esportistes

Els estats part adopten mesures pròpies o insten les organitzacions esportives i les organitzacions antidopatge a adoptar mesures, incloent-hi sancions o penalitats, dirigides al personal de suport dels esportistes que cometi una infracció de les normes antidopatge o una altra infracció relacionada amb el dopatge en l'esport.

Article 10

Suplements alimentaris

Els estats part insten, quan escaigui, els productors i distribuïdors de suplements alimentaris a establir pràctiques exemplars en la comercialització i distribució dels complements esmentats, incloent-hi la informació relativa a la composició analítica dels seus productes i a la garantia de qualitat.

Article 11

Mesures financeres

Els estats part, quan escaigui:

- a) introdueixen en els seus pressupostos el finançament de programes nacionals de controls en totes les disciplines esportives, o ajuden les organitzacions esportives i organitzacions antidopatge a finançar controls antidopatge, ja sigui mitjançant subvencions o ajudes directes, ja sigui tenint en compte els costos dels controls esmentats en el moment d'atribuir les subvencions o les ajudes;
- b) prenen les mesures necessàries per retirar el suport financer en l'àmbit esportiu als esportistes o al seu personal de suport que hagin estat suspesos per haver comès una infracció de les normes antidopatge, mentre duri el període de suspensió;
- c) retiren una part o tot el suport financer o d'altra mena en l'àmbit esportiu a qualsevol organització esportiva o organització antidopatge que no apliqui el Codi o les normes antidopatge corresponents adoptades d'acord amb el Codi.

Article 12

Mesures encaminades a facilitar els controls del dopatge

Els estats part, quan escaigui:

- a) insten i faciliten que s'efectuïn els controls del dopatge, inclosos els controls imprevistos, fora i durant les competicions, per part de les organitzacions esportives i les organitzacions antidopatge de la seva jurisdicció de conformitat amb el Codi;
- b) insten i faciliten que les organitzacions esportives i les organitzacions antidopatge negociïn acords que permetin als equips de control del dopatge d'altres països, degudament autoritzats, de sotmetre els seus membres a controls;
- c) es comprometen a ajudar les organitzacions esportives i les organitzacions antidopatge de la seva jurisdicció a accedir a un laboratori antidopatge acreditat a fi d'efectuar anàlisis de les mostres recollides.

II. Cooperació internacional

Article 13

Cooperació entre organitzacions antidopatge i organitzacions esportives

Els estats part insten les organitzacions antidopatge, les autoritats públiques i les organitzacions esportives de la seva jurisdicció, i les de la jurisdicció d'altres estats part, a cooperar a fi d'assolir a escala internacional la finalitat d'aquest Conveni.

Article 14

Support a la missió de l'Agència Mundial Antidopatge

Els estats part es comprometen a donar suport a la important missió de l'Agència Mundial Antidopatge en la lluita contra el dopatge a escala internacional.

Article 15

Finançament de l'Agència Mundial Antidopatge a parts iguals

Els estats part donen suport al principi del finançament del pressupost anual de base aprovat, de l'Agència Mundial Antidopatge, per les autoritats públiques i el Moviment Olímpic, a parts iguals.

Article 16

Cooperació internacional en la lluita contra el dopatge

Reconeixent que la lluita contra el dopatge en l'esport només pot ser eficaç quan es poden fer controls als esportistes sense previ avís i quan les mostres s'envien a temps als laboratoris perquè s'analitzin, els estats part, quan escaigui i de conformitat amb les seves legislacions i els procediments nacionals, han de:

- a) facilitar la tasca de l'Agència Mundial Antidopatge i d'altres organitzacions antidopatge que actuen de conformitat amb el Codi, sense perjudici dels reglaments pertinents dels països amfitrions, perquè puguin procedir a controls de dopatge dels seus esportistes durant o fora de les competicions, ja sigui en el seu territori o en altres llocs;
- b) facilitar el trasllat transfronterer a temps dels equips de control del dopatge degudament autoritzats quan efectuen controls del dopatge;
- c) cooperar per agilitar el transport o l'expedició transfronterera de mostres, a temps de tal manera que se'n pugui garantir la seguretat i la integritat;
- d) facilitar la coordinació internacional de controls del dopatge efectuats per les diverses organitzacions antidopatge i cooperar a aquest efecte amb l'Agència Mundial Antidopatge;
- e) facilitar la cooperació entre laboratoris encarregats del control del dopatge de la seva jurisdicció i els de la jurisdicció d'altres estats part. En particular, els estats part que disposin de laboratoris acreditats d'aquest tipus han d'incitar-los a ajudar altres estats part a adquirir l'experiència, les competències i les tècniques necessàries per establir els seus propis laboratoris, si ho desitgen;
- f) incitar i donar suport als acords de controls recíprocs entre les organitzacions antidopatge designades, de conformitat amb el Codi;
- g) reconèixer mútuament els procediments de control del dopatge i els mètodes de gestió dels resultats de qualsevol organització antidopatge,

conformes amb el Codi, incloent-hi les sancions esportives escaients.

Article 17

Fons de Contribucions Voluntàries

1. Es crea un Fons per a l'Eliminació del Dopatge en l'Esport, d'ara endavant denominat Fons de Contribucions Voluntàries. Es tracta d'un fons fiduciari, establert d'acord amb el Reglament Financer de la Unesco. Totes les contribucions dels estats part i altres donants seran de caràcter voluntari.

2. Els recursos del Fons de Contribucions Voluntàries estaran constituïts per:

- a) les contribucions dels estats part;
- b) les aportacions, les donacions o els llegats que puguin fer:
 - i) els altres estats;
 - ii) els organismes i programes del sistema de les Nacions Unides, en especial el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, o altres organitzacions internacionals;
 - iii) els organismes públics o privats, o persones físiques;
- c) qualsevol interès percebut sobre els recursos del Fons de Contribucions Voluntàries;
- d) el producte de les col·lectes i la recaptació procedent de les activitats organitzades en benefici del Fons de Contribucions Voluntàries;
- e) tots els altres recursos autoritzats pel Reglament del Fons de Contribucions Voluntàries, elaborat per la Conferència de les parts.

3. Les contribucions dels estats part al Fons de Contribucions Voluntàries no els eximeixen del seu compromís d'abonar la quota part que els correspon al pressupost anual de l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 18

Ús i gestió del Fons de Contribucions Voluntàries

Els recursos del Fons de Contribucions Voluntàries són assignats per la Conferència de les parts per finançar activitats que la Conferència aprovi, en particular, per ajudar els estats part a elaborar i dur a terme programes antidopatge, d'acord

amb les disposicions d'aquest Conveni i tenint en compte els objectius de l'Agència Mundial Antidopatge. Aquests recursos poden servir per al finançament del funcionament d'aquest Conveni. Les contribucions al Fons de Contribucions Voluntàries no poden estar supeditades a condicions polítiques, econòmiques ni de cap altra mena.

IV. Educació i formació

Article 19

Principis generals en matèria d'educació i formació

1. Els estats part s'esmercen, en funció dels seus recursos, a donar suport, dissenyar o aplicar programes d'educació i formació sobre la lluita contra el dopatge. Per a la comunitat esportiva en general, aquests programes tenen com a finalitat oferir informació precisa i actualitzada sobre les qüestions següents:

- a) el perjudici que el dopatge significa per als valors ètics de l'esport;
- b) les conseqüències del dopatge per a la salut.

2. Per als esportistes i el seu personal de suport, en particular durant la seva formació inicial, els programes d'educació i formació tenen com a finalitat, a més del que s'ha esmentat anteriorment, oferir informació precisa i actualitzada sobre:

- a) els procediments de control del dopatge;
- b) els drets i les responsabilitats dels esportistes en matèria de lluita contra el dopatge, en particular la informació sobre el Codi i les polítiques de les organitzacions esportives i de les organitzacions antidopatge pertinents. Aquesta informació ha d'incloure les conseqüències d'una infracció de les normes antidopatge;
- c) la llista de les substàncies i mètodes prohibits i de les autoritzacions per a l'ús amb finalitats terapèutiques;
- d) els suplementos alimentaris.

Article 20

Codis deontològics

Els estats part han d'incitar les associacions i les entitats professionals compe-

tents perquè elaborin i apliquin codis de conducta, de bones pràctiques i de deontologia apropiats i conformes al Codi en matèria de lluita contra el dopatge en l'esport.

Article 21

Participació dels esportistes i del personal de suport dels esportistes

Els estats part han de promoure i, en funció dels seus recursos, han de donar suport a la participació activa dels esportistes i del seu personal de suport en tots els aspectes de la lluita contra el dopatge empresa per les organitzacions esportives i altres organitzacions competents, i han d'incitar les organitzacions esportives de la seva jurisdicció a fer el mateix.

Article 22

Les organitzacions esportives i l'educació i formació permanents en matèria de lluita contra el dopatge

Els estats part han d'incitar les organitzacions esportives i les organitzacions antidopatge a aplicar programes d'educació i formació continuats per a tots els esportistes i el seu personal de suport sobre els temes esmentats a l'article 19.

Article 23

Cooperació en matèria d'educació i formació

Els estats part cooperen entre ells i amb les organitzacions competents per intercanviar, quan escaigui, informació, competències tècniques i experiències relatives a programes antidopatge eficaços.

V. Investigació

Article 24

Promoció de la investigació antidopatge

Els estats part es comprometen a incitar i a promoure, en funció dels seus recursos, la investigació antidopatge en col·laboració amb les organitzacions esportives i altres organitzacions competents sobre:

- a) prevenció i mètodes de detecció, així com els aspectes de la conducta i socials del dopatge i les seves conseqüències per a la salut;

- b) les vies i els mitjans per dissenyar programes científics d'entrenament físic i psicològic que respectin la integritat de la persona;

- c) la utilització de tots els mètodes i substàncies recents establerts d'acord amb els últims avenços científics.

Article 25

Índole de la investigació antidopatge

Quan promoguin la investigació antidopatge, definida a l'article 24, els estats part han de vetllar perquè la investigació esmentada es dugui a terme:

- a) de conformitat amb les pràctiques deontològiques reconegudes a escala internacional;
- b) evitant l'administració de substàncies i mètodes prohibits als esportistes;
- c) prenent les precaucions adequades per impedir que els seus resultats no siguin utilitzats de manera abusiva ni amb finalitats de dopatge.

Article 26

Intercanvi dels resultats de la investigació antidopatge

Sense perjudici del compliment de les disposicions del dret nacional i internacional aplicables, els estats part, quan escaigui, han de comunicar als altres estats part i a l'Agència Mundial Antidopatge els resultats de la investigació antidopatge.

Article 27

Investigacions en ciències de l'esport

Els estats part han d'incitar:

- a) els científics i la comunitat mèdica a dur a terme investigacions en ciències de l'esport, d'acord amb els principis del Codi;
- b) les organitzacions esportives i el personal de suport dels esportistes de la seva jurisdicció a aplicar els resultats obtinguts mitjançant les investigacions en ciències de l'esport que siguin conformes als principis del Codi.

VI. Seguiment de l'aplicació del Conveni

Article 28

Conferència de les parts

1. Queda establerta una Conferència de les parts, que serà l'òrgan sobirà d'aquest Conveni.

2. La Conferència de les parts ha d'efectuar una reunió ordinària, en principi, cada dos (2) anys. Podrà celebrar reunions extraordinàries si així ho decideix o a demanda de com a mínim un terç dels estats part.

3. Cada estat part disposa d'un vot a la Conferència de les parts.

4. La Conferència de les parts aprova el seu reglament intern.

Article 29

Organització consultiva i observadors de la Conferència de les parts

Es convida l'Agència Mundial Antidopatge en qualitat d'organització consultiva de la Conferència de les parts. Es convida en qualitat d'observadors el Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Internacional Paralímpic, el Consell d'Europa i el Comitè Intergovernamental per a l'Educació Física i l'Esport (CI-GEPS). La Conferència de les parts pot decidir convidar altres organitzacions competents en qualitat d'observadores.

Article 30

Funcions de la Conferència de les parts

1. Sense perjudici d'altres disposicions que s'estableixen en aquest Conveni, les funcions de la Conferència de les parts són les següents:

- a) promoure la consecució de la finalitat d'aquest Conveni;
- b) debatre sobre les relacions amb l'Agència Mundial Antidopatge i estudiar els mecanismes de finançament del pressupost anual de base de l'Agència. Es poden convidar al debat a estats que no són part del Conveni;
- c) aprovar, d'acord amb les disposicions de l'article 18, un pla per a la utilització dels recursos del Fons de Contribucions Voluntàries;

d) examinar, d'acord amb l'article 31, els informes presentats pels estats part;

e) examinar de manera continuada els mitjans de comprovació del compliment d'aquest Conveni, tenint en compte l'evolució dels sistemes de lluita contra el dopatge, de conformitat amb el que disposa l'article 31. Qualsevol mecanisme o mesura de seguiment que no estigui establert a l'article 31 es finança a càrrec del Fons de Contribucions Voluntàries establert a l'article 17;

f) examinar els projectes d'esmenes a aquest Conveni perquè s'aprovin;

g) examinar, perquè s'aprovin, d'acord amb les disposicions de l'article 34 del Conveni, les modificacions introduïdes a la Llista de prohibicions i les normes per a l'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques aprovades per l'Agència Mundial Antidopatge;

h) definir i aplicar la cooperació entre els estats part i l'Agència, en el marc d'aquest Conveni;

i) sol·licitar a l'Agència Mundial Antidopatge que sotmeti a examen, en cadascuna de les seves reunions, un informe sobre l'aplicació del Codi.

2. En l'exercici de les seves funcions, la Conferència de les parts pot cooperar amb altres organismes intergovernamentals.

Article 31

Informes nacionals a la Conferència de les parts

Els estats part proporcionen cada dos (2) anys a la Conferència de les parts, mitjançant la Secretaria, en una de les llengües oficials de la Unesco, qualsevol informació pertinent relacionada amb les mesures que hagin adoptat per donar compliment a les disposicions d'aquest Conveni.

Article 32

Secretaria de la Conferència de les parts

1. El director general de la Unesco és al capdavant de la Secretaria de la Conferència de les parts.

2. A demanda de la Conferència de les parts, el director general de la Unesco recorre en la mesura més gran possible als serveis de l'Agència Mundial Antidopatge, en les condicions convingudes per la Conferència de les parts.

3. Les despeses de funcionament derivades de l'aplicació del Conveni es financen a càrrec del pressupost ordinari de la Unesco en funció dels seus recursos, i en la quantia apropiada pel Fons de Contribucions Voluntàries establert a l'article 17, o per una combinació apropiada d'aquests recursos, determinada cada dos (2) anys. El finançament de les despeses de la Secretaria a càrrec del pressupost ordinari es reduirà al mínim indispensable, amb el benentès que també s'accepta el finançament voluntari, de suport al Conveni.

4. La Secretaria estableix la documentació de la Conferència de les parts, així com el projecte d'ordre del dia de les seves reunions, i vetlla pel compliment de les seves decisions.

Article 33

Esmenes

1. Cada estat part pot proposar esmenes d'aquest Conveni mitjançant una notificació adreçada per escrit al director general de la Unesco. El director general transmetrà aquesta notificació a tots els estats part. Si sis (6) mesos després de la data d'enviament de la notificació, com a mínim la meitat dels estats part respon favorablement, el director general sotmetrà la proposta esmentada a la Conferència de les parts en la reunió següent.

2. Les esmenes s'aproven en la Conferència de les parts per una majoria dels dos terços (2/3) dels estats part presents i votants.

3. Una vegada aprovades, les esmenes d'aquest Conveni han de ser objecte de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió pels estats part.

4. Per als estats part que les hagin ratificades, acceptades, aprovades o s'hi hagin adherit, les esmenes d'aquest Conveni entraran en vigor tres (3) mesos després que dos terços (2/3) dels estats part esmentats hagin dipositat els instruments esmentats a l'apartat 3 d'aquest article. A partir d'aquest moment l'esmena

corresponent entrarà en vigor, per a cada estat part que la ratifiqui, accepti, aprovi o s'hi adhereixi, tres (3) mesos després de la data en què l'estat part hagi dipositat l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. Un estat que passi a ser part d'aquest Conveni després de l'entrada en vigor d'esmenes d'acord amb l'apartat 4 d'aquest article i que no manifesti una intenció contrària es considera:

- a) part d'aquest Conveni així esmenat;
- b) part d'aquest Conveni no esmenat respecte de qualsevol estat part que no estigui obligat per les esmenes en qüestió.

Article 34

Procediment específic d'esmena dels annexos del Conveni

1. Si l'Agència Mundial Antidopatge modifica la *Llista de prohibicions* o les Normes per a l'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques, pot informar-ne per escrit al director general de la Unesco. El director general comunica ràpidament a tots els estats part aquests canvis com a propostes d'esmenes dels annexos pertinents d'aquest Conveni. Les esmenes dels annexos han de ser aprovades per la Conferència de les parts en una de les seves reunions o mitjançant una consulta escrita.

2. Els estats part disposen de quaranta-cinc (45) dies, a partir de la notificació escrita del director general, per comunicar-li la seva oposició a l'esmena proposada, sigui per escrit en cas de consulta escrita, sigui en una reunió de la Conferència de les parts. Llevat que dos terços (2/3) dels estats part s'hi oposin, l'esmena proposada es considera aprovada per la Conferència de les parts.

3. El director general notifica als estats part les esmenes aprovades per la Conferència de les parts. Aquestes esmenes entren en vigor quaranta-cinc (45) dies després de la notificació, excepte per a qualsevol estat part que hagi notificat prèviament al director general que no les accepta.

4. Un estat part que hagi notificat al director general que no accepta una esmena aprovada d'acord amb les disposicions dels apartats anteriors ro-

mandrà vinculat pels annexos en la seva forma no esmenada.

VII. Disposicions finals

Article 35

Règims constitucionals federals o no unitaris

Les disposicions següents són aplicables als estats part que tinguin un règim constitucional federal o no unitari:

- a) pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni, l'aplicació de les quals competeixi al poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o central són idèntiques a les dels estats part que no són estats federals;
- b) pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni, l'aplicació de les quals competeixi a cadascun dels estats, comtats, províncies o cantons constituents, que en virtut del règim constitucional de la federació no estiguin facultats per prendre mesures legislatives, el govern federal comunica aquestes disposicions, amb el seu dictamen favorable, a les autoritats competents dels estats, comtats, províncies o cantons, perquè aquestes autoritats les aprovin.

Article 36

Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió

Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dels estats membres de la Unesco d'acord amb els seus respectius procediments constitucionals. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen prop del director general de la Unesco.

Article 37

Entrada en vigor

1. El Conveni entrarà en vigor el primer (1r) dia del mes següent a l'expiració d'un termini d'un (1) mes a partir de la data en la qual s'hagi dipositat el trentè (30è) instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Per als estats que posteriorment manifestin el seu consentiment a obligar-se pel Conveni, aquest Conveni entrarà en vigor el primer (1r) dia del mes següent a

l'expiració d'un termini d'un (1) mes a partir de la data en què hagin dipositat els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió respectius.

Article 38

Extensió del Conveni a altres territoris

1. Qualsevol estat pot, en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, especificar el o els territoris les relacions internacionals dels quals són competència seva, i on s'aplica aquest Conveni.

2. Qualsevol estat pot, en qualsevol data posterior i mitjançant una declaració adreçada a la Unesco, estendre l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori especificat en la seva declaració. El Conveni entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer (1r) dia del mes següent a l'expiració d'un termini d'un mes a partir de la data en què el dipositar-hi hagi rebut la declaració.

3. Qualsevol declaració formulada en virtut dels dos apartats anteriors pot, respecte del territori a què es refereix, ser retirada mitjançant una notificació adreçada a la Unesco. La retirada esmentada tindrà efecte el primer (1r) dia del mes següent a l'expiració d'un termini d'un (1) mes a partir de la data en què el dipositar-hi hagi rebut la notificació.

Article 39

Denúncia

Qualsevol estat part té la facultat de denunciar aquest Conveni. La denúncia es notifica mitjançant un instrument escrit dipositat prop del director general de la Unesco. La denúncia té efecte el primer (1) dia del mes següent a l'expiració d'un termini de sis (6) mesos a partir de la recepció de l'instrument de denúncia. No modifica en absolut les obligacions financeres que hagi d'assumir l'estat part denunciant fins a la data que la retirada sigui efectiva.

Article 40

Dipositari

El director general de la Unesco és el dipositari d'aquest Conveni i de les seves esmenes. En la seva qualitat de dipositar-hi, el director general de la Unesco informa els estats part d'aquest Conveni, així

com els altres estats membres de la Unesco, de:

- a) el dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- b) la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni d'acord amb el que disposa l'article 37;
- c) qualsevol informe elaborat de conformitat amb les disposicions de l'article 31;
- d) qualsevol esmena del Conveni o dels annexos aprovada d'acord amb el que disposen els articles 33 i 34 i la data en què l'esmena esmentada entri en vigor;
- e) qualsevol declaració o notificació formulada d'acord amb el que disposa l'article 38;
- f) qualsevol notificació presentada d'acord amb el que disposa l'article 39 i la data en què la denúncia prengui efecte;
- g) qualsevol altre acte, notificació o comunicació relacionat amb aquest Conveni.

Article 41 Registre

D'acord amb el que disposa l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, aquest Conveni es registra a la Secretaria de les Nacions Unides a demanda del director general de la Unesco.

Article 42 Textos autèntics

1. Aquest Conveni i els seus annexos s'han redactat en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès, i els sis (6) textos igualment fefaents.

2. Els apèndixs d'aquest Conveni es redacten en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès.

Article 43 Reserves

No s'admet cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

Annex I

Llista de prohibicions - Normes internacionals

Agència Mundial Antidopatge

Codi mundial antidopatge

Llista de prohibicions 2008

Normes internacionals

El text oficial de la Llista de prohibicions és objecte d'actualització per part de l'Agència Mundial Antidopatge (AMA) i es publica en anglès i francès. En cas de discrepància entre les versions d'ambdós idiomes, preval la versió anglesa.

Aquesta llista va entrar en vigor l'1 de gener del 2008

Llista de prohibicions 2008 Codi mundial antidopatge

Vàlida a partir de l'1 de gener del 2008

L'ús de qualsevol medicament s'ha de limitar a les indicacions mèdiques que ho justifiquin.

Substàncies i mètodes prohibits sempre (en competició i fora de competició)

Substàncies prohibides

S1. Agents anabolitzants

Els agents anabolitzants estan prohibits.

S1.1. Esteroides anabolitzants andrògens (EAA)

a) Els EAA exògens*, entre els quals s'inclouen:

1-androstenediol (5 α -androst-1-ene-3 β ,17 β -diol); 1-androstenediona (5 α -androst-1-ene-3,17-diona); bolandiol (19-norandrostenediol); bolasterona; boldenona; boldiona (androsta-1,4-diene-3,17-diona); calusterona; clostebol; danazol (17 α -etinil-17 β -hidroxiandrost-4-eno[2,3-d]isoxazolona); dehidroclorometiltestosterona (4-clo-ro-17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-diene-3-ona); desoximetiltestosterona

(17 α -metil-5 α -androst-2-ene-17 β -ol); drostanolona; etilestrenol (19-nor-17 α -pregn-4-ene-17-ol); fluoximesterona; formebolona; furazabol (17 β -hidroxi-17 α -metil-5 α -androstando [2,3-c]-furazan); gestrinona; 4-hidroxi-testosterona (4,17 β -dihidroxiandrost-4-ene-3-ona); mestanolona; mesterolona; metenolona; metolondiona (17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-diene-3-ona); metandriol; metasterona (2 α ,17 α -dimetil-5 α -androstando-3-ene-17 β -ol); metildienolona (17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9-diene-3-ona); metil-1-testosterona (17 β -hidroxi-17 α -metil-5 α -androst-1-ene-3-ona); metilnortestosterona (17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4-ene-3-ona); metiltriolenolona (17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9,11-triene-3-ona); metiltestosterona; mibolerona; nandrolona; 19-norandrostenediona (estr-4-ene-3,17-diona); norboletona; norclostebol; noretandrolona; oxabolona; oxandrolona; oximesterona; oximetolona; prostanazol (3,2-clpirazole-5 α -etioalcololona-17 β -tetrahidropiranol); quinbolona; estanozolol; estenbolona; 1-testosterona (17 β -hidroxi-5 α -androst-1-ene-3-ona); tetrahidrogestrinona (18a-homopregna-4,9,11-triene-17 β -ol-3-ona); trenbolona i altres substàncies amb una estructura química anàloga o efectes biològics anàlegs.

b) Els EAA endògens**:

androstenediol (androst-5-ene-3 β ,17 β -diol); androstenediona (androst-4-ene-3,17-diona); dihidrotestosterona (17 β -hidroxi-5 α -androstan-3-ona); prasterona (dehidroepiandrosterona, DHEA); testosterona i els metabòlits o isòmers següents:

5 α -androstane-3 α ,17 α -diol; 5 α -androstane-3 α ,17 β -diol; 5 α -androstane-3 β ,17 α -diol; 5 α -androstane-3 β ,17 β -diol; androst-4-ene-3 α ,17 α -diol; androst-4-ene-3 α ,17 β -diol; androst-4-ene-3 β ,17 α -diol; androst-5-ene-3 α ,17 α -diol; androst-5-ene-3 α ,17 β -diol; androst-5-e-

ne-3 β ,17 α -diol; 4-androstenediol (androst-4-ene-3 β ,17 β -diol); 5-androstenediona (androst-5-ene-3,17-diona); epi-dihidrotestosterona; 3 α -hidroxi-5 α -androstan-17-ona; 3 β -hidroxi-5 α -androstan-17-ona; 19-norandrosterona; 19-noreticolanona.

En cas que un esteroide anabolitzant androgen es pugui produir de manera endògena, es considera que una mostra conté aquesta substància prohibida i s'informa d'un resultat d'anàlisi anormal si la concentració d'aquesta substància prohibida o dels seus metabòlits o dels seus marcadors o de qualsevol altre element provinent de la mostra de l'esportista, difereix fins a tal punt dels valors normals habituals en l'home que es considera improbable que hagi estat produïda de manera endògena. En aquest cas, no es considera que una mostra conté una substància prohibida si l'esportista demostra que la concentració d'aquesta substància prohibida o dels seus metabòlits o dels seus marcadors o qualsevol altre element procedent de la mostra de l'esportista és atribuïble a un estat fisiològic o patològic.

En tots els casos, i sigui quina sigui la concentració, es considera que la mostra de l'esportista conté una substància prohibida i el laboratori informa d'un resultat d'anàlisi anormal si, basant-se en un mètode d'anàlisi fiable (p. ex. SMRI), el laboratori pot demostrar que la substància prohibida és d'origen exogen. En aquest cas, no és necessària cap investigació complementària.

Quan el valor no es desvia gaire dels valors habituals en l'home i no s'ha pogut demostrar un origen exogen de la substància mitjançant un mètode d'anàlisi fiable (p. ex. SMRI), però hi ha nombrosos indicis d'una possible utilització d'una substància prohibida, com ara la comparació amb els perfils d'esteroides endògens de referència o quan un laboratori ha emès un informe T/E superior a quatre (4) per un (1), l'organització antidopatge responsable efectua una investigació complementària que inclou un examen de qualsevol control anterior o posterior.

Quan es requereixen anàlisis complementàries, el laboratori informa d'un re-

sultat atípic, en lloc d'anormal. Si un laboratori, aplicant un mètode d'anàlisi fiable (p. ex. SMRI), demostra que la substància prohibida és d'origen exogen, no es necessitarà cap investigació complementària i es considerarà que la mostra de l'esportista conté una substància prohibida. Quan no s'ha aplicat un mètode d'anàlisi fiable (p. ex. SMRI) i no hi ha un mínim de tres (3) resultats de controls anteriors disponibles, l'organització antidopatge responsable establirà un seguiment longitudinal de l'esportista amb almenys tres (3) controls de sorpresa en un període de tres (3) mesos. El resultat d'aquest estudi longitudinal es considera atípic. Si el perfil longitudinal de l'esportista sotmès a aquests controls complementaris no és fisiològicament normal, el laboratori informa llavors d'un resultat d'anàlisi anormal.

En casos individuals extremadament rars, la boldenona es pot trobar de manera endògena i a nivells constants molt baixos d'alguns nanograms per mil·lilitre (ng/ml) a l'orina. Quan aquest nivell tan baix de boldenona es detecta al laboratori i no se'n pot demostrar l'origen exogen mitjançant un mètode d'anàlisi fiable (com l'SMRI), es pot sol·licitar una investigació complementària que comprengui un examen de qualsevol control anterior o posterior.

Pel que fa a la 19-norandrosterona, un resultat d'anàlisi anormal emès pel laboratori s'accepta com a prova científica i vàlida que demostra l'origen exogen de la substància prohibida. En aquest cas no es necessita cap altra investigació complementària.

Si l'esportista rebutja col·laborar en els exàmens complementaris, es considera que la seva mostra conté substàncies prohibides.

2. Altres agents anabolitzants (llista no exhaustiva):

Clenbuterol, moduladors selectius dels receptors d'andrògens (SARM), tibolona, zeranol i zilpaterol.

D'acord amb aquest document:

* "Exògena" fa referència a una substància que l'organisme no és capaç de produir de manera natural.

** "Endògena" fa referència a una substància que l'organisme és capaç de produir de manera natural.

S2. Hormones i altres substàncies anàlogues

Estan prohibides les substàncies següents, així com els factors d'alliberament que continguin:

1. Eritropoetina (EPO);
2. Hormona del creixement (hGH), factors de creixement anàlegs a la insulina (per ex. IGF-1), factors de creixement mecànics (MGF);
3. Gonadotropines (per ex. LH, hCG), prohibides per als esportistes de sexe masculí únicament;
4. Insulines;
5. Corticotropines;

i altres substàncies que tinguin una estructura química anàloga o que tinguin efectes biològics anàlegs.

Llevat que l'esportista pugui demostrar que la concentració es degui a causes fisiològiques o patològiques, es considera que una mostra conté una *substància prohibida* (segons el que s'ha detallat anteriorment) quan la concentració de la *substància prohibida* o dels seus metabòlits o dels seus marcadors i/o les relacions corresponents en la *mostra de l'esportista* siguin superiors als valors normals en els humans i sigui poc probable que es deguin a una producció endògena normal.

Si el laboratori pot demostrar, basant-se en un mètode d'anàlisi fiable, que la substància prohibida és d'origen exogen, es considera que la mostra de l'esportista conté una substància prohibida i s'informa d'un resultat d'anàlisi anormal.

S3. β -2 agonistes

Estan prohibits tots els β -2 agonistes, incloent-hi els seus isòmers D- i L-.

Se n'exceptuen el formoterol, el salbutamol, el salmeterol i la terbutalina quan s'administren per via inhalatòria però requereixen una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques simplificada.

No obstant això, es considerarà resultat analític positiu malgrat la concessió d'una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques quan el laboratori hagi informat d'una concentració total de salbutamol (lliure més glucurònid) superior

als 1.000 ng/ml, llevat que l'esportista demostrï que el resultat anormal ha estat conseqüència de l'ús terapèutic de salbutamol inhalat.

S4. Antagonistes i moduladors hormonal

Estan prohibides les famílies de substàncies següents:

1. Inhibidors de l'aromatasa, com per exemple (llista no exhaustiva): anastrozola, letrozol, aminoglutetimida, exemestà, formestàn, testolactona.

2. Moduladors selectius dels receptors estrogènics, com per exemple (llista no exhaustiva): raloxifè, tamoxifèn, toremifè.

3. Altres substàncies antiestrogèniques, com per exemple (llista no exhaustiva): clomifè, ciclofenil, fulvestrant.

4. Agents modificadors de les funcions de la miostatina, com per exemple (llista no exhaustiva): els inhibidors de la miostatina.

S5. Diürètics i altres agents emmascarants

Estan prohibits els agents emmascarants. Les substàncies emmascarants inclouen:

Diürètics*, epitestosterona, probenecid, inhibidors de l'alfa-reductasa (per ex. dutasterida i finasterida), expandors plasmàtics (per ex. albúmina, dextrà hidroxietilimidó), i altres substàncies que tinguin efectes biològics anàlegs.

Els diürètics inclouen:

Acetazolamida, amilorida, bumetanida, canrenona, clortalidona, àcid etacrínic, furosemida, indapamida, metolazona, espironolactona, tiazides (per ex. bendroflumetiazida, clorotiazida, hidroclorotiazida), triamterè i altres substàncies amb una estructura química anàloga o efectes biològics anàlegs (excepte la drospirinona, que no està prohibida).

* L'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques no serà vàlida si l'orina de l'esportista conté un diürètic associat a substàncies prohibides en els nivells llindars o per sota dels nivells llindars.

Mètodes prohibits

M1. Increment de la transferència d'oxigen

Està prohibit el següent:

1. El dopatge sanguini, inclosa la utilització de productes sanguinis autòlegs, homòlegs o heteròlegs, o de glòbuls vermells de qualsevol origen.

2. L'ús de productes que incrementen artificialment la captació, el transport o l'alliberament de l'oxigen, incloent-hi (llista no exhaustiva) els productes químics perfluorats, l'efaproxiral (RSR13) i els productes d'hemoglobina modificada (p. ex. els substituïts sanguinis amb hemoglobina, els productes d'hemoglobines microencapsulades).

M2. Manipulació química i física

Està prohibit el següent:

1. La falsificació o la temptativa de falsificació amb la finalitat de modificar la integritat i la validesa de les mostres recollides durant els controls de dopatge. Entre aquests mètodes prohibits s'inclouen el cateterisme i la substitució i/o l'alteració de l'orina.

2. Les perfusions intravenoses. En cas d'una situació mèdica que requereixi l'ús d'aquest mètode, caldrà una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques, retroactiva.

M3. Dopatge genètic

Està prohibit l'ús amb finalitats no terapèutiques de cèl·lules, gens, elements genètics o la modulació de l'expressió genètica que tinguin la capacitat d'incrementar el rendiment esportiu.

Substàncies i mètodes prohibits en competició

A més de les categories que s'assenyalen en els apartats de l'S1 a l'S5 i de l'M1 a l'M3, estan prohibides en competició les categories següents:

Substàncies prohibides

S6. Estimulants

Queden prohibits tots els estimulants (així com els seus isòmers òptics, D- i L-, si escau), a excepció dels derivats de la imidazola per aplicació tòpica i dels esti-

mulants que apareixen en el Programa de vigilància 2008*.

Els estimulants inclouen:

Adrafinil, adrenalina**, amfepramona, amifenazole, amfetamina, amfetaminil, benzfetamina, benzilpiperazina; bromantà, catina***, clobenzorex, cocaïna, cropropamida, crotetamida, ciclazodona, dimetilamfetamina, efedrina****, etamivan, etilamfetamina, etilefrina, famprofazona, fenbutrazat, fencamfamina, fencamina, fenetil·lina, fenfluramina, fenproporex, furfenorex, heptaminol, isometeptena, levmetamfetamina, meclofenoxate, mefenorex, mefentermina, mesocarb, metamfetamina (D-), metilenedioxiamfetamina, metilenedioximetamfetamina, p-metilamfetamina, metilefedrina****, metilfenidat, modafinil, niketamida, norfenefrina, norfenfluramina, octopamina, ortetamina, oxilofrina, parahidroxiamfetamina, pemolina, pentetrazola, fendimetrazina, fenmetrazina, fenpropetamina, fentermina, 4-fenilpiracetam (carfedon); prolintà, propilexedrina, selegilina, sibutramina, estriçnina, tuaminoheptà i altres substàncies amb una estructura química anàloga o efectes biològics anàlegs.

* Les substàncies següents incloses en el Programa de vigilància 2008 (bupropiò, cafeïna, fenilefrina, fenilpropanolamina, pipradrol, pseudoefedrina, sinefrina) no es consideren substàncies prohibides.

** L'adrenalina, associada a substàncies anestèsiques locals, o amb preparació d'ús local (per ex. per via nasal o oftalmològica), no es considera una substància prohibida.

*** La catina es considera una substància prohibida quan la concentració a l'orina és superior a 5 micrograms per mil·lilitre.

**** L'efedrina i la metilefedrina estan prohibides quan les concentracions respectives a l'orina són superiors a 10 micrograms per mil·lilitre.

Un estimulant que no es mencioni expressament com a exemple en aquesta secció s'ha de considerar una substància específica només si l'esportista pot establir que aquesta substància és particular-

ment susceptible de comportar una violació no intencionada dels reglaments antidopatge, tenint en compte la seva presència habitual en els medicaments o si és menys susceptible de ser utilitzada amb èxit com a agent dopant.

S7. Narcòtics

Estan prohibits els narcòtics següents:

buprenorfina, dextromoramida, diamorfina (heroïna), fentanil i els seus derivats, hidromorfona, metadona, morfina, oxicodona, oximorfona, pentazocina, petidina.

S8. Cànnabis i els seus derivats

Estan prohibits el cànnabis i els seus derivats (per ex. l'haixix i la marihuana).

S9. Glucocorticoïdes

Està prohibit l'ús de qualsevol glucocorticoide administrat per via oral, rectal, intravenosa o intramuscular. Utilitzar-lo requereix una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques.

Qualsevol altra via d'administració (injecció intraarticular / periarticular / peritendinosa / peridural / intradèrmica i per inhalació) requereix una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques simplificada, a excepció de les vies d'administració indicades a continuació.

Les preparacions tòpiques utilitzades per tractar les afeccions dermatològiques (incloses la ionoforesi i la fonoforesi), auriculars, nasals, oftalmològiques, bucals, gingivals i perianals no estan prohibides i, per consegüent, no requereixen cap autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques.

Substàncies prohibides en determinats esports

P1. Alcohol

L'alcohol (etanol) està prohibit només en competició en els esports que s'indiquen a continuació. La detecció s'efectuarà per etilometria i/o anàlisi de sang. S'indica entre parèntesis el nivell (valors hematològics) a partir del qual cada Federació considera que hi ha infracció.

- Aeronàutica (FAI)	(0,20 g/l)
- Automobilisme (FIA)	(0,10 g/l)
- Joc de Bitlles (IPC)	(0,10 g/l)

- Karate (WKF)	(0,10 g/l)
- Motociclisme (FIM)	(0,10 g/l)
- Motonàutica (UIM)	(0,30 g/l)
- Pentatló modern (UIPM)	(0,10 g/l), en les disciplines de tir
- Tir amb arc (FITA, IPC)	(0,10 g/l)

P2. Betablocadors

Llevat que s'especifiqui el contrari, en els esports següents estan prohibits els betablocadors en competició:

- Aeronàutica (FAI)
- Automobilisme (FIA)
- Billar (WCBS)
- Bobsleigh (FIBT)
- Petanca (CMSB, IPC Petanca)
- Bridge (FMB)
- Cúrling (WCF)
- Gimnàstica (FIG)
- Lluita lliure (FILA)
- Motociclisme (FIM)
- Motonàutica (UIM)
- Pentatló modern (UIPM), en les disciplines de tir
- Joc de bitlles (FIQ)
- Esquí (FIS), en salt d'esquí, salt estil lliure / mig tub i surf de neu mig tub / big air
- Tir (ISSF, IPC) (també prohibits fora de la competició)
- Tir amb arc (FITA, IPC) (també prohibits fora de la competició)
- Vela (ISAF) únicament per als patrons de l'especialitat match racing.

Els betablocadors comprenen, entre d'altres:

acebutolol, alprenolol, atenolol, betaxolol, bisoprolol, bunolol, carteolol, carvedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, levobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oxprenolol, pindolol, propanolol, sotalol, timolol.

Substàncies específiques*

Les substàncies específiques* són les que figuren a continuació:

- Tots els beta-2 agonistes per inhalació, excepte el salbutamol (lliure més glucuronid) per a una concentració superior a 1.000 ng/ml i el clenbuterol (inclòs en la secció S1.2: altres agents anabolitzants);
- Inhibidors de l'alfa-reductasa, probenecid;

- Catina, cropropamida, crotetamida, efedrina, etamivan, famprofazona, heptaminol, isometepten, levmetamfetamina, meclofenoxat, p-metilamfetamina, metilefedrina, niketamida, norfenefrina, octopamina, ortetamina, oxilofrina, fenprometamina, propilxedrina, selegilina, sibutramina, tuaminoheptà, i qualsevol altre estimulant que no aparegui en l'apartat S6 pel qual l'esportista demostra que satisfà les condicions descrites a la secció S6;
- Cànnabis i els seus derivats;
- Tots els glucocorticoïdes;
- Alcohol;
- Tots els betablocadors.

* La Llista de prohibicions pot incloure substàncies específiques que siguin susceptibles d'infraccions involuntàries de les normes antidopatge, perquè apareixen sovint en productes mèdics o perquè la probabilitat que s'usin amb finalitat de dopatge és més baixa. Les infraccions de les normes antidopatge que guardin relació amb aquestes substàncies poden donar lloc a una sanció reduïda, sempre que "[...] l'esportista pugui demostrar que l'ús de la substància específica no tingui per objecte millorar el seu rendiment esportiu."

Annex II

Normes per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques

Extracte de les Normes Internacionals per a l'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques de l'Agència Mundial Antidopatge

AUT - (TUE)

Vigent des de l'1 de gener del 2005

4.0 Criteris per a l'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques

Es pot concedir una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques (AUT) a un esportista. D'aquesta manera, se li permet fer ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit que pertanyi a la Llista de prohibicions. Les sol·licituds d'AUT són revisades per un Comitè per a

l'Autorització per a l'Ús amb Finalitats Terapèutiques (CAUT). El CAUT és nomenat per una organització antidopatge. Una autorització es concedirà només en estricte compliment dels criteris següents:

[Comentari: aquestes normes s'apliquen a qualsevol esportista tal com es defineix i de conformitat amb el que disposa el Codi; és a dir, esportistes sense discapacitats i esportistes amb discapacitats. Aquestes normes s'apliquen d'acord amb les circumstàncies individuals. Per exemple, una autorització que és apropiada per a un esportista amb discapacitats, pot ser inapropiada per a altres esportistes].

4.1 L'esportista ha de presentar una sol·licitud d'AUT com a mínim vint-i-un (21) dies abans de participar en un esdeveniment.

4.2 L'esportista ha d'experimentar un deteriorament significatiu de la salut si la substància prohibida o el mètode prohibit fossin retirats en el curs del tractament d'un estat patològic greu o crònic.

4.3 L'ús terapèutic de la substància prohibida o del mètode prohibit no ha de produir cap millora en el rendiment que no sigui la que es pugui esperar en tornar a un estat de salut normal seguint el tractament d'un estat patològic comprovat. L'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit per incrementar nivells naturalment baixos de qualsevol hormona endògena no és considerat com una intervenció terapèutica acceptable.

4.4 No ha d'existir cap alternativa terapèutica autoritzada, que substitueixi l'ús d'una substància prohibida o un mètode prohibit.

4.5 La necessitat d'utilitzar una substància prohibida o un mètode prohibit no pot ser conseqüència total o parcial d'un ús previ no terapèutic de substàncies de la Llista de prohibicions.

4.6 L'organisme que ha concedit l'AUT ha de anul·lar si:

a) L'esportista no compleix immediatament els requeriments o les condicions imposats per l'organització antidopatge que ha concedit l'autorització.

b) El període per al qual s'ha concedit l'AUT ha expirat.

c) L'esportista ha estat informat que l'organització antidopatge ha anul·lat l'AUT.

[Comentari: cada AUT tindrà una durada específica decidida pel CAUT. Hi pot haver casos en què una AUT hagi expirat o s'hagi anul·lat i la substància prohibida subjecta a l'AUT encara estigui present al cos de l'esportista. En aquests casos, l'organització antidopatge que efectuï l'examen inicial d'un resultat anormal intenta esbrinar si el resultat és compatible amb la data d'expiració o d'anul·lació de l'AUT].

4.7 Una sol·licitud d'AUT no serà acordada de manera retroactiva excepte en els casos que:

a. fos necessari un tractament d'emergència o el tractament d'una condició patològica greu, o

b. a causa de circumstàncies excepcionals, no hi havia temps suficient o possibilitat perquè el sol·licitant demanés o perquè el CAUT considerés la sol·licitud abans d'un control del dopatge.

[Comentari: les emergències mèdiques o les condicions patològiques greus que requereixin administrar una substància o un mètode normalment prohibits abans que es pugui efectuar la sol·licitud d'una AUT són poc comunes. Similarment, les circumstàncies que requereixen una consideració expedita d'una sol·licitud d'AUT, a causa d'una competició imminent, són poc freqüents. Les organitzacions antidopatge que concedeixen AUT han de disposar de procediments interns que permetin atendre aquestes situacions].

5.0 Confidencialitat de la informació

5.1 El sol·licitant ha de donar consentiment escrit per a la transmissió de la informació relativa a la sol·licitud als membres del CAUT i, si escau, a altres experts mèdics o científics independents, o al personal relacionat amb la gestió, l'examen o els procediments de recurs de les AUT.

En cas que calgui recórrer a experts independents, totes les dades de la sol·licitud els hi seran lliurades sense identificar l'esportista concernit. L'esportista sol·li-

citant ha de donar també consentiment escrit perquè les conclusions del CAUT siguin comunicades a altres organitzacions antidopatge concernides, segons les disposicions del Codi.

5.2 Els membres dels CAUT i l'administració de l'organització antidopatge concernida desenvoluparan la seva activitat amb estricta confidencialitat. Tots els membres d'un CAUT i el personal involucrat firmaran acords de confidencialitat. En particular, hauran de mantenir confidencial la informació següent:

a. La informació i les dades mèdiques proporcionades per l'esportista i pel metge que el tracta.

b. La informació de la sol·licitud, incloent-hi el nom del metge implicat en el procés.

En cas que un esportista s'oposi a la demanda d'un CAUT o del CAUT de l'AMA d'obtenir qualsevol informació sobre la seva salut, l'esportista ha de notificar per escrit aquest fet al seu metge. Com a conseqüència d'aquesta decisió, l'esportista no obté l'aprovació o la renovació d'una AUT.

6.0 Comitès per a l'Autorització per a l'Ús amb Finalitats Terapèutiques - (CAUT)

Els CAUT han de ser constituïts i actuar d'acord amb les directrius següents:

6.1 Els CAUT han d'incloure almenys tres (3) metges amb experiència en la cura i el tractament d'esportistes i amb un sòlid coneixement i pràctica de la medicina clínica i esportiva. A fi d'assegurar la independència en les decisions, la majoria dels membres d'un CAUT no haurien de tenir responsabilitats oficials en l'organització antidopatge del CAUT. Tots els membres d'un CAUT han de firmar una declaració per evitar el conflicte d'interessos. En les sol·licituds que afectin esportistes amb discapacitats, almenys un dels membres del CAUT ha de tenir experiència específica en la cura i el tractament d'esportistes amb discapacitats.

6.2 Els membres d'un CAUT poden recórrer a qualsevol prova pericial mèdica o científica que considerin apropiada per a l'examen de les circumstàncies de sol·licitud d'una AUT.

6.3 El CAUT de l'AMA s'ha de constituir segons les disposicions de l'article. 6.1. El CAUT de l'AMA està establert per reexaminar, a iniciativa pròpia, les decisions de les *organitzacions antidopatge*; el CAUT de l'AMA, reexamina la sol·licitud de qualsevol esportista que ho demani i a qui s'hagi negat una AUT per una *organització antidopatge* i pot, en virtut de l'article 4.4 del Codi, revocar aquesta decisió.

7.0 Procediment de sol·licitud d'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques (AUT)

7.1 Una AUT només serà considerada un cop s'hagi rebut un formulari de sol·licitud degudament omplert que inclogui els documents rellevants (vegeu l'apèndix 1 - formulari d'AUT). El procediment de sol·licitud ha de ser tractat d'acord amb els principis d'estricta confidencialitat mèdica.

7.2 El(s) formulari(s) de sol·licitud d'AUT de l'apèndix 1, pot(poden) ser modificat(s) per una organització antidopatge per incloure demandes complementàries d'informació, però no se'n pot suprimir cap secció o article.

7.3 El(s) formulari(s) de sol·licitud d'AUT pot(poden) ser traduït(s) a altres idiomes per les *organitzacions antidopatge*, però s'ha de mantenir l'anglès o el francès en el formulari de sol·licitud.

7.4 Un esportista no pot sol·licitar una AUT a més d'una *organització antidopatge*. La sol·licitud ha d'identificar l'esport que practica l'esportista i quan correspongui, la disciplina i posició o rol específic.

7.5 La sol·licitud ha d'incloure qualsevol sol·licitud prèvia o actual per utilitzar una *substància o un mètode prohibits normalment*, l'organisme al qual li va ser feta la sol·licitud i la decisió d'aquest organisme.

7.6 La sol·licitud ha d'incloure un historial mèdic clar i detallat i els resultats de qualsevol examen, anàlisi de laboratori o estudis de diagnòsi per imatge relacionats amb la sol·licitud.

7.7 Qualsevol examen complementari i rellevant, prova addicional o estudis de diagnòsi per imatge requerits pel CAUT de l'*organització antidopatge* s'efectua a

càrrec del sol·licitant o de l'organisme nacional rector del seu esport.

7.8 La sol·licitud ha d'incloure una declaració d'un metge qualificat que declari la necessitat de *la substància prohibida o del mètode prohibit* en el tractament de l'*esportista*, i que descriu per què una alternativa terapèutica autoritzada no pot o no podria ser utilitzada en el tractament d'aquesta condició.

7.9 La dosi, la freqüència, la via i la durada de l'administració de la substància prohibida o del mètode prohibit normalment han de ser especificades.

7.10 Les decisions del CAUT han de ser preses en els trenta (30) dies que segueixen a la recepció de la sol·licitud acompanyada de tota la documentació necessària i l'*organització antidopatge* concernida les ha de comunicar per escrit a l'*esportista*. Quan s'hagi concedit una AUT a un esportista que forma part d'un grup d'esportistes sotmesos a control, l'esportista i l'AMA reben al més aviat possible un certificat d'aprovació que ha d'incloure informació sobre la durada de l'autorització i sobre totes les condicions associades a l'AUT.

7.11 a. Si l'esportista adreça una demanda de revisió, el CAUT de l'AMA és l'autoritat, com s'especifica a l'article 4.4 del Codi, responsable de modificar una decisió sobre una AUT concedida per una *organització antidopatge*. L'esportista ha d'aportar al CAUT de l'AMA tota la informació aportada per a l'AUT presentada inicialment a l'*organització antidopatge*, i ha de pagar a l'AMA la tarifa fixada per a una sol·licitud. Fins que no s'acabi el procés de revisió, la decisió inicial roman en vigor. El procés no ha de durar més de trenta (30) dies a partir del moment en què l'AMA hagi rebut la informació.

b. L'AMA pot efectuar una revisió en qualsevol moment. El CAUT de l'AMA ha de finalitzar la revisió en el període de trenta (30) dies.

7.12 Si la decisió referent a la concessió d'una AUT es modifica després de revisar-la, la modificació no s'aplica retroactivament i no desqualifica els resultats de l'esportista durant el període en què l'AUT hagi estat concedida, i aquesta decisió pren efecte en els ca-

torze (14) dies següents a la notificació de la decisió a l'esportista.

8.0 Procediment simplificat de sol·licitud d'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques (AUTA)

8.1 Cal reconèixer que hi ha casos en què algunes substàncies incloses en la *Llista de prohibicions* són usades per tractar estats patològics freqüents entre els *esportistes*. En aquests casos, no és necessària una sol·licitud detallada com la descrita a la secció 4 i a la secció 7. D'acord amb això, s'ha establert un procés simplificat de sol·licitud d'AUT.

8.2 *Les substàncies i els mètodes prohibits* que poden ser permesos per aquest procediment simplificat estan estrictament limitats als beta-2 agonistes (formoterol, salbutamol, salmeterol i terbutalina) per inhalació i als glucocorticosteroides administrats per vies no sistèmiques.

8.3 Per obtenir l'autorització d'ús d'una de les substàncies esmentades, l'*esportista* ha de trametre a l'*organització antidopatge* una certificació mèdica que justifiqui la necessitat terapèutica. Aquest certificat mèdic, com es descriu a l'apèndix 2, ha de descriure el diagnòstic, el nom del medicament, la posologia, la via d'administració i la durada del tractament.

Quan sigui aplicable, qualsevol prova efectuada a fi d'establir el diagnòstic ha de ser esmentada (sense indicar els resultats, ni els detalls).

8.4 El procediment simplificat inclou:

a) L'autorització per a l'ús de *substàncies prohibides* subjecta al procediment simplificat pren efecte des que es rep una sol·licitud completa per l'*organització antidopatge*. Les sol·licituds incompletes es retornen al sol·licitant.

b) En rebre una sol·licitud completa, l'*organització antidopatge* ha d'informar promptament l'*esportista*. Si escau, també s'informa la federació internacional, la federació nacional i l'organització nacional antidopatge de l'esportista. L'*organització antidopatge* ha d'informar l'AMA només en cas que la sol·licitud sigui d'un esportista de nivell internacional.

c) Una sol·licitud d'AUTA no és aprovada retroactivament excepte en els casos següents:

- urgència mèdica o tractament d'un estat patològic greu, o
- si a causa de circumstàncies excepcionals, en què no hi hagi temps suficient o possibilitat per al sol·licitant de sotmetre o per al CAUT d'examinar una sol·licitud abans del *control del dopatge*.

8.5 a) Una revisió per part del CAUT de l'organització o del CAUT de l'AMA es pot iniciar en qualsevol moment durant la vigència d'una AUTA.

b) Si *l'esportista* sol·licita una revisió de la denegació d'una AUTA, el CAUT de l'AMA pot demanar a l'esportista d'aportar la informació mèdica complementària que consideri necessària, a càrrec de *l'esportista*.

8.6 Una AUTA pot ser cancel·lada pel CAUT o pel CAUT de l'AMA en qualsevol moment. Se n'ha d'informar immediatament *l'esportista*, la seva federació internacional i les *organitzacions antidopatge concernides*.

8.7 La cancel·lació pren efecte en el moment que *l'esportista* és informat de la decisió. No obstant això, *l'esportista* pot sol·licitar una AUT segons les disposicions de la secció 7.

9.0 Centre de Dades

9.1 Les *organitzacions antidopatge* han de subministrar a l'AMA totes les AUT i tota la documentació de suport de conformitat amb la secció 7.

9.2 Respecte de les AUTA, les *organitzacions antidopatge* han de subministrar a l'AMA les sol·licituds mèdiques presentades per *esportistes de nivell internacional* de conformitat amb la secció 8.4.

9.3 El Centre de Dades garanteix la confidencialitat estricta de tota la informació mèdica.

Situació el 9 de juny del 2008 del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport

París, 19 d'octubre del 2005¹

Estats	Data de dipòsit de l'instrument	Tipus d'instrument
Albània	31/12/2006	Adhesió
Alemanya	31/5/2007	Ratificació
Algèria	29/12/2006	Ratificació
Aràbia Saudita	22/5/2008	Adhesió
Argentina	29/12/2006	Ratificació
Austràlia	17/1/2006	Ratificació
Àustria	19/7/2007	Ratificació
Azerbaidjan	23/7/2007	Adhesió
Bahames	12/10/2006	Ratificació
Bangladesh	22/10/2007	Ratificació
Barbados	21/12/2006	Ratificació
Bolívia	15/11/2006	Ratificació
Brasil	18/12/2006	Ratificació
Brunei Darussalam	31/3/2008	Ratificació
Bulgària	12/1/2007	Ratificació
Burundi	5/9/2007	Ratificació
Cambodja	9/4/2008	Adhesió
Camerun	15/10/2007	Adhesió
Canadà	29/11/2005	Acceptació
Croàcia	3/10/2007	Ratificació
Dinamarca	15/12/2005	Ratificació
Egipte	23/5/2007	Ratificació
Equador	22/3/2007	Adhesió
Eslovàquia	26/1/2007	Ratificació
Espanya	25/10/2006	Ratificació
Estònia	17/8/2007	Aprovació
Federació Russa	29/12/2006	Ratificació
Finlàndia	22/12/2006	Acceptació
França	5/2/2007	Ratificació
Gabon	27/11/2007	Acceptació
Ghana	31/12/2006	Ratificació
Grècia	31/12/2006	Ratificació
Guatemala	17/3/2008	Ratificació
Hongria	29/8/2007	Aprovació
Illes Cook	15/2/2006	Adhesió
Índia	7/11/2007	Ratificació
Indonèsia	30/01/2008	Ratificació
Islàndia	10/2/2006	Adhesió
Itàlia	27/02/2008	Ratificació
Jamaica	2/8/2006	Ratificació
Japó	26/12/2006	Acceptació
Kuwait	13/7/2007	Adhesió
Letònia	10/4/2006	Adhesió
Líbia	30/5/2007	Ratificació
Lituània	2/8/2006	Ratificació
Luxemburg	11/12/2006	Ratificació
Malàisia	20/12/2006	Ratificació
Mali	30/5/2007	Ratificació
Maurici	6/7/2006	Ratificació
Mèxic	11/4/2007	Ratificació
Moçambic	23/10/2006	Ratificació
Mònaco	30/1/2006	Acceptació

Mongòlia	15/10/2007	Adhesió
Namíbia	29/11/2006	Ratificació
Nauru	4/5/2006	Ratificació
Níger	26/10/2006	Ratificació
Nigèria	24/2/2006	Ratificació
Noruega	13/1/2006	Ratificació
Nova Zelanda	23/12/2005	Acceptació
Oman	9/7/2007	Ratificació
Països Baixos	17/11/2006	Acceptació
Pakistan	4/2/2008	Ratificació
Panamà	27/11/2007	Ratificació
Perú	16/10/2006	Ratificació
Polònia	17/1/2007	Adhesió
Portugal	30/4/2007	Ratificació
Qatar	24/8/2007	Ratificació
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord	25/4/2006	Ratificació
República de Corea	5/2/2007	Ratificació
República de Moldàvia	19/2/2008	Ratificació
República Txeca	30/4/2007	Ratificació
Romania	23/10/2006	Acceptació
Saint Christopher i Nevis	14/4/2008	Ratificació
Saint Lucia	7/12/2007	Ratificació
Samoa	8/8/2007	Ratificació
Senegal	29/4/2008	Ratificació
Seychelles	5/7/2006	Ratificació
Singapur	5/11/2007	Adhesió
Sud-àfrica	30/11/2006	Ratificació
Suècia	9/11/2005	Ratificació
Tailàndia	15/1/2007	Ratificació
Trinitat i Tobago	9/3/2007	Adhesió
Tunísia	26/12/2006	Ratificació
Ucraïna	8/11/2006	Ratificació
Uruguai	28/4/2008	Ratificació
Xina	9/10/2006	Adhesió

¹ D'acord amb l'article 37, el Conveni va entrar en vigor l'1 de febrer del 2007 respecte dels estats que van dipositar els instruments respectius de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió el 31 de desembre del 2006 o anteriorment. Entrarà en vigor per a la resta d'estats el primer dia del mes que segueix a l'expiració d'un termini d'un (1) mes després de la data del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Declaracions i reserves

Argentina

L'instrument de ratificació conté la declaració següent:

“La República Argentina rebutja la pretensió d'estendre l'aplicació del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat per la Conferència General de la Unesco a París el 19 d'octubre del 2005, a les illes Malvines, sobre la qual el director general de la Unesco va rebre una notificació del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord el 25 d'abril del 2006, i reafirma els seus drets de sobirania sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, que formen part integral del seu territori nacional, i, estant il·legítimament ocupades pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, són objecte de controvèrsia sobre reclamació de sobirania entre ambdós països, la qual és reconeguda per diverses organitzacions internacionals.

En aquest sentit, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les resolucions 2.065 (XX), 3.160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, en les quals reconeix l'existència d'una controvèrsia sobre reclamació de sobirania en relació amb l'assumpte de les illes Malvines i insta la República Argentina i el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a establir negociacions amb la finalitat de trobar al més aviat possible una solució pacífica i duradora de la controvèrsia sobre la reclamació de sobirania. Per la seva banda, el Comitè Especial de Descolonització de les Nacions Unides s'ha pronunciat reiteradament en el mateix sentit, més recentment a través de la Resolució adoptada el 15 de juny del 2006. Així mateix, l'Assemblea General de l'Organització dels Estats Americans va adoptar el 6 de juny del 2006 un nou pronunciament sobre la qüestió.”

Dinamarca

L'instrument de ratificació conté la declaració següent:

“Fins a una nova decisió, el Conveni no s'aplica a les illes Fèroe ni a Groenlàndia.”

Nova Zelanda

L'instrument d'acceptació conté la declaració següent:

“I declara que, d'acord amb l'estatut constitucional de les Tokelau i tenint en compte l'interès del Govern de Nova Zelanda en l'accés a l'autonomia de les Tokelau per un acte d'autodeterminació d'acord amb la Carta de les Nacions Unides, aquesta acceptació no tindrà efecte a les Tokelau mentre una declaració referent a aquest punt no hagi estat presentada pel Govern de Nova Zelanda davant el dipositari sobre la base d'una consulta apropiada amb aquest territori.”

Aplicació territorial

Notificació	Data de recepció de la notificació	Extensió a
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord	25 d'abril del 2006	Batllia de Jersey, Guernsey i Alderney, illa de Man, les Bermudes, illes Caiman i illes Falkland